

Ko smo ravno večerjali, je prišla k nam tetina služkinja in rekla: »Gospod je rekel, da bi hitro prišli dol, ker vam ima nekaj važnega povedati.« Šli smo. Teta in stric sta nam rekla: »Danes so ubili našega kralja v Marseilleu.« Ata sploh ni mogel verjeti strašne novice. Ko mu je stric vse pojasnil, je šele verjel. Jaz sem postala bleda in sem se kar tresla od strahu, ker sem mislila, da bo vojna. Ko so mi povedali, da ne bo vojne, sem se šele malo pomirila. Potem smo šli spat. To noč sem zelo slabo spala. Drugi dan so nam v šoli javili kruto vest in rekli: »Zaradi nenadne žalostne kraljeve smrti ne bo pouka«. Nato smo šle vse žalostne in potrte domov. Povsod so že visele črne zastave. Po ulicah je bilo vse pusto. Vsi so govorili samo o atentatu. Ko sem prišla domov, sem najprej prečitala časopis. Zadnje kraljeve besede so bile: »Čuvajte Jugoslavijo!«

Po vsej domovini je sedaj žalostno in pusto. Prestol bo zasedel kralj Peter II, ker pa je še premlad, ga bodo nadomestovali princ Pavel in dva visoka gospoda.

Slava kralju Aleksandru I.!

Naj živi kralj Peter II.!

Vesna Sfiligojeva

JUGOSLAVIJA PLAKA . . .

Prevelika je bila žalost, ko smo čuli, da je Tebe, našega nad vse ljubljenega in dobrega kralja, zadela zločinska roka ter presekala Tvoje veliko delo v prijateljski Franciji. Tvoje ljubeče besede: »Čuvajte Jugoslavijo!«, ki si jih izustil, preden si umrl, bomo in moramo zvesto izpolnjevati. Hočemo se boriti za našo nad vse ljubljeno Jugoslavijo do zadnje kaplje krvi.

Jugoslavija je kakor velika hiša, odeta v črno žalost, ki je izgubila predobrega, za mir in slogo skrbečega gospodarja. Toda imamo naslednika, najmanjšega kralja na svetu, kralja Petra II., na katerega se zanašamo, da bo tudi on dober krmar velike ladje Jugoslavije. Tega krmarja se bomo vsi zvesto držali, da ne bomo padli v valove grozečega morja.

D. Gorjup

Kralj je umrl . . .

Zelo strašno mi je bilo v srcu, da sem se razjokala, ko so mi povedali, da ni več našega dobrega kralja Aleksandra. Ljubil je našo lepo domovino in jo zvesto vladal, pa ga je zadela tako strašna smrt v Marseilleu. Ves narod se je zavil v črno žalost. V vseh mestih, na vseh hišah vise črne zastave. Naš novi kralj, Nj. Vel. kralj Peter II. žaluje za svojim dobrim očetom. Ko so mu povedali to novico, si je zakril obraz z rokami in zajokal. Tudi našo blago kraljico Marijo je ta vest neizmerno potrla.

Ko je kralj že umiral od grozних strelov, je pri zadnjem utripu srca, ob zadnjem pogledu, ob zadnjem trepetu bila njegova poslednja beseda: »Čuvajte mi Jugoslavijo!« Pri teh besedah je njegovo srce nehalo biti in tako je naš dobri kralj mučenik izdihnil. Ves narod je jokajoč rekel: »Naj mirno počiva naš umrli veliki kralj!«

Lj. Kosem